

گاهنامه

مالکیت معنوی چیست؟

مالکیت معنوی (intellectual property) به حقوقی گفته می‌شود که به صاحبان آن حق بهره‌وری از فعالیت‌های فکری و ابتکاری انسان را می‌دهد و ارزش اقتصادی و قابلیت دادوستد دارد ولی موضوع آن شیء معین مادی نیست.

سازمان جهانی مالکیت معنوی

سابقه تاریخی این سازمان به کنوانسیون های پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی، تجاری، کشاورزی و کنوانسیون برن برای حمایت از مالکیت ادبی و هنری برمی‌گردد. در سال ۱۸۸۳ میلادی کنوانسیون پاریس برای حمایت از حقوق مالکیت صنعتی و در سال ۱۸۸۶ میلادی کنوانسیون برن برای حمایت از حقوق مالکیت ادبی و هنری به تصویب رسیدند. هریک از این دو کنوانسیون برای اداره امورشان اتحادیه ای را پیش بینی کردند و در سال ۱۸۹۳ میلادی یک دفتر بین المللی مشترک بنام دفتر بین المللی متحد برای حمایت از حقوق مالکیت معنوی برای انجام امور اتحادیه های فوق تأسیس گردید و این دفتر تا سال ۱۹۶۷ میلادی زیر نظر دولت کنفدراسیون سوئیس اداره می‌شد. در سال ۱۹۶۷ میلادی کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی به تصویب رسید و از جمله وظایف آن تأیید خدمات اداری اتحادیه های پاریس و برن و دیگر اتحادیه های مخصوص که در رابطه با اتحادیه های مزبور تأسیس شده اند، می‌باشد این سازمان در سال ۱۹۷۴ به عنوان یکی از سازمانهای تخصصی سازمان ملل متحد پذیرفته شده است.

مصادیق حقوق مالکیت معنوی

- طبق قوانین کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی، حقوق مالکیت معنوی شامل موارد زیر می‌باشد:
- ❖ آثار ادبی، هنری و علمی
 - ❖ نمایش های هنرمندان بازیگر، صدای ضبط شده، برنامه های رادیویی
 - ❖ اختراعات در کلیه زمینه های فعالیت انسان
 - ❖ کشفیات علمی
 - ❖ طراحی های صنعتی
 - ❖ علائم تجاری، علائم خدماتی، نام های تجاری و عناوین
 - ❖ حمایت در برابر رقابت نامطلوب
 - ❖ و سایر حقوقی که ناشی از فعالیت معنوی در قلمرو صنعتی، علمی، ادبی و هنری می‌باشد